1854. EEN EN DERTIGSTE JAARGANG. N°. 73.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op Woensdag en Zaturdag. De prijs per drie maanden te Assen ƒ 1.60, buiten Assen franco per post ƒ 1.75.

WOENSDAG 13 SEPTEMBER.

De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regels 75 cent en voor elken regel meer 10 cent, behalve 35 cent zegelregt.

GEDEPUTEERDE STATEN van Drenthe,

Brengen ter kennis van de Besturen en ingezetenen der belanghebbende gemeenten in deze Provincie, dat, blijkens ontvangene kennisgeving van Heeren Gedeputeerde Staten der Provincie *Friesland*, door den Gemeenteraad van *Weststellingwerf*, onder hoogere goedkeuring is besloten tot het instellen van eene weekmarkt op elken Donderdag te *Noordwolde*.

Kennende, wanneer bij de bedoelde Besturen of Ingezetenen daartegen bezwaren mogten bestaan, die bezwaren vóór den 20 der loopende maand aan dit Collegie schriftelijk worden bekend gemaakt.

ASSEN, 7 September 1854.

Gedeputeerde Staten voornd.,
De Voorzitter, H. H. A. SLUIS.
De Griffier, W. H. HOFSTEDE.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

11 *Sept.*

SEBASTOPOL!

Welke vlag waait thans van de torens dier stad?

De Russische — zegt men — maar is dat wel zoo zeker, lezers!

Zij, Rusland's roem en Rusland's sterkte in 't Zuiden — zij, die altijd ernstig en dikwijls dreigend op Constantinopel zag en meesteresse was van de Zwarte zee — zij, die in hare haven en achter hare batterijen en palissaden Rusland's magtige vloot beschermt . . . . . kan, terwijl gij dit leest, wel gevallen zijn, op hare puinhoopen de banier der halve maan wapperen en in hare haven niets anders te vinden zijn, dan de wrakken van de trotsche oorlogskielen, waarop Rusland, als een eigendom, door jaren vlijt en inspanning verworven, met hoogmoed nederzag.

Sebastopol is ons!

Als die kreet van het Westen door Europa mag klinken, dan kan de geällieerde vloot met eere huiswaarts keeren of in de eene of andere haven de winterkwartieren betrekken — dan kan het geällieerde leger den degen opsteken en het geweer bij den voet zetten, onder de vrolijke toonen van de overwinnings-trompet.

Sebastopol zal ons zijn!

Met dat woord van vertrouwen en moed, gesproken door een Fransch veldheer, vertrokken de duizenden, ja, tienduizenden naar het oord, waar de hevige strijd zal worden gestreden. Verbazend is de magt, die zich over de vlakte der Zwarte zee beweegt, en in honderde schepen zich naar het tooneel spoedt, waar kunst en kracht, aanval en verdediging, elkanderen elken voet zullen betwisten en waar niets gewonnen of verloren zal worden, dan genomen of prijs gegeven ten koste van stroomen bloeds.

Sebastopol zal ons zijn! roept het Westen.

Wij wachten u met verlangen! antwoordt het Noorden.

Doet het eerste, wat het in zijne geduchte kracht vermag, ten einde in den val der vesting den trots van Rusland's alleenheerscher klein te maken — of blijft het laatste in den verschrikkelijken kogelregen en woedendsten aanval pal staan en mag het zien, dat zijne vijanden, magteloos om hun oorlogskreet waar te maken, afdeinzen, dan heeft een van beide eene schromelijke vergissing in de berekening zijner krachten begaan, die met verbeten woede zal worden gedragen, maar die, en dat is het, waarover velen in diepen rouw zullen zijn en de geheele menschheid zal treuren, door duizende levens is betaald.

Wij zullen hieronder het een en ander mededeelen van de krachten, die het Westen ontwikkelt, om die enkele stad, dat Sebastopol, aan den oever der Zwarte zee, magtig te worden; en hoe sterk de besprongen vesting is, heeft geheel Europa gelezen, maar wat hebben de Russen in dezen zomer tot meerdere bevestiging van die grachten en wallen gedaan? Dat weet niemand te zeggen. En toch mag men gelooven, dat al, wat de krijgskunde der veste tot versterking nog kon aanbrengen, haar is toegevoegd, gedurende den langen tijd, dat de vijand zwijgend maar dreigend om haar waarde.

Het aantal schepen, dat de 60, 70 à 80,000 man Engelschen, Franschen en Turken naar de Krim overbrengt, bedraagt *vierhonderd zesendertig* zeilen, een betrekkelijk klein cijfer voor hem, die weet wat het eischt, een leger te transporteren. Onder die schepen telt men *honderd* stoomschepen, *driehonderd* transportschepen en *zesendertig* linieschepen.

Er werden ingescheept *honderd* stukken veld-artillerie en *tienduizend* schanskorven.

Op den 8sten dacht de Fransche Opperbevelhebber slag te leveren. (Waar?)

Op den 10den zou Sebastopol zijn ingesloten.

(Als de slag gewonnen is? Natuurlijk.)

En tusschen 25 en 30 September marcheren de geallieerden de vesting binnen.

Zeker, zeer zeker heeft de Fransche Generaal, die de geheele expeditie leidt, regt, om groot vertrouwen te stellen op de verbazende krachten, die hij tegen Sebastopol aanvoert. Want hij is te verstandig en heeft te veel ondervinding, om zonder groote waarschijnlijkheid van te overwinnen, zóó te spreken als hij doet, doch wij vinden in weerwil van dat alles, zijne taal toch te stout. 't Is goed, dat de mensch, in alles wat hij onderneemt, vertrouwen heeft op zich zelven, want zonder dat, zouden vele groote zaken niet geschieden, maar zoo alles te bepalen en als 't ware bij voorbaat over plaats en tijd te beschikken, dat is te aanmatigend voor den sterveling, ook voor den Opperbevelhebber van tienduizenden. De Heer van hemel en aarde heeft duizende middelen om het „ik zal" van den aardbewoner te veranderen in: „ik kon niet," en eene enkele storm is genoeg, om te verijdelen, wat menschelijke kracht en vernuft zich had voorgesteld.

De tijd zal leeren, of St. Arnaud een Napier was, toen hij het geällieerde leger, dat Sebastopol moet doen vallen, aldus aansprak:

„SOLDATEN!

„Gij hebt een schoon voorbeeld gegeven van volharding, van bedaardheid en van geestkracht, te midden van smartelijke omstandigheden, die vergeten moeten worden.

„Het uur is dáár, om te vechten en te overwinnen. De vijand heeft ons aan den Donau niet opgewacht. Zijne verontschuldigende en door ziekte gedunde kolonnen verwijderen er zich met moeite van. Dit is welligt, omdat de Voorzienigheid ons niet aan den invloed dezer ongezonde streken wil blootstellen. Zij ook roept ons naar de Krim, een land even gezond als het onze, en naar Sebastopol, den zetel der Russische magt, binnen die muren, waar wij de waarborgen gaan nemen èn van den vrede èn van den terugkeer naar onze haardsteden. De onderneming is groot en onzer waardig. Gij zult haar ten uitvoer brengen met de grootste krijgskundige hulpmiddelen, zoo te land als te water, die ooit gezien zijn. De geallieerde vloten met hunne 3000 kanonnen, en meer dan 25000 dappere matrozen, uwe mededingers en wapenbroeders, zullen in de Krim een Engelsch leger aan land zetten, welks groote dapperheid uwe vaderen hebben leeren eerbiedigen (!!), eene keurafdeeling van Turksche soldaten, die onder uwe oogen heldendaden verrigt hebben, een Fransch leger, dat ik met regt en trots de bloem van ons geheele leger noem.

„Ik zie daar meer dan waarborg voor een goeden uitslag. Ik zie er den goeden uitslag zelven.

„Generaals, chefs der korpsen, officieren van alle wapenen, gij zult het vertrouwen, dat mijn gemoed vervult, deelen, en in dat der soldaten doen overgaan.

„Weldra zullen wij te zamen de drie vereenigde vaandels, wapperende van de wallen van Sebastopol, met onzen volkskreet: *Leve de Keizer!* begroeten."

„In het hoofdkwartier te Varna, 25 Aug. 1854.

„(get.) A. DE SAINT ARNAUD.

Eene niet onaardige tegenstelling is het zeker, dat op denzelfden dag, dat de maarschalk de Saint Arnaud zijne proclamatie tot het leger rigtte, lord Raglan eenvoudig aan den comm.-generaal van het Engelsche leger verzocht de noodige maatregelen te nemen, om de troepen gedurende de volgende dagen van een goed ration porter te voorzien. De berigtgever voegt er op ironischen toon bij, dat de Engelsche soldaten dus zeker meer gebaat zijn dan de Fransche.

Men zou eens zien hoe het op de Europeesche beurs woelde en krioelde, wat al rouw en angst er zijn zou, als de tijding langs den telegraaf-draad vloog: „*Sebastopol is gevallen!*" Duizende handen zouden bevend de Russische effecten aangrijpen en sommiger wanhopige kreet zijn: „Wat te doen?" Ook dan zal overijling menig kwaad besluit doen nemen, want met en door Sebastopol valt Rusland niet.

De diplomatie wikt en weegt nu des Czaars antwoord en men spreekt veel van vertrouwelijke mededeelingen, door dezen aan genen en door genen aan dezen, nopens den waren aard van dat antwoord gegeven.

Onzekerheid is het „kleine woord", dat de „groote kwestie" het best beschrijft.

Onzekerheid, die welligt het eerst verdwijnt, als de opgetrokken kruiddamp van Sebastopol ons doet zien, welke vlag daar wappert.

Dat er meer zijn dan wij, die niet gelooven aan eene hartelijke vijandschap tusschen Oostenrijk en Rusland, blijkt uit een geestig Duitsch blad, 't welk aldus spreekt over Gortschakoff's verblijf te Weenen. Men weet, dat die gezant des Czaars aldaar met eene geheel niet vriendelijke Nota kwam, antwoord vroeg en dan onmiddelijk moest vertrekken. Hij vertrok echter niet, hoewel de bladen hem elk oogenblik aanstalte daartoe lieten maken. Het bedoelde blad geeft, op eigene wijze, eene beschrijving van het verblijf van den diplomaat in het lustige Weenen:

Maandag 28 Augustus: de Russische gezant, Vorst Gortschakoff, die nog altijd in een logement is, zou, naar men verneemt, het Russisch hotel hebben betrokken.

Dingsdag 29 Augustus: Vorst Gortschakoff heeft, volgens welonderrigte lieden, onderscheidene vertrekken nieuw laten behangen.

Woensdag 30 Augustus: Vorst Gortschakoff, zegt men uit geloofwaardige bron, huurde eene pianino en abonneerde zich in eene muzijk-bibliotheek.

Donderdag 31 Augustus: Vorst Gortschakoff zou, als men een „men zegt" durft gelooven, niet onduidelijk hebben te kennen gegeven, dat hij zich voor een vierendeelsjaars in eene leesbibliotheek zou willen abonneeren.

Vrijdag 1 September: Vorst Gortschakoff heeft, volgens geloofwaardige berigten, voor eene maand spijskaartjes in eene restauratie gekocht en ook twee voer brandhout opgedaan.

Zaturdag avond 2 September: Volgens het zeggen van personen, zeer vertrouwd met den Russischen diplomaat, zal de Russische gezant niet worden teruggeroepen, en zullen Oostenrijk en Rusland, onderling, als oude bondgenooten handelen en wandelen.

Ziedaar eene aardige satire op de koffijpraatjes van groote, hoogwijze dagbladen, over het komen en gaan van Vorst Gortschakoff en op de eigenlijke verstandhouding tusschen Rusland en Oostenrijk.

Volgens de jongste tijdingen zou Keizer Frans Jozeff aan Frankrijk en Engeland hebben verklaard, dat de weigering des Czaars, om op de 4 bekende vredes-voorwaarden te onderhandelen, hem geene aanleiding gaven tot eene oorlogsverklaring aan Rusland.

Van die verzekering werd de Parijsche beurs flaauw.

„De sterkste mensch is toch bij tijden zwak.

'*t Papier* wordt *flaauw* en hij erlangt een *knak*," zingt een spotvogel, en zeer juist. De minst beteekenende, ja de blijkbaar leugenachtigste telegrafische dépêche, heeft wat sterke beenen doen wankelen. Als men daags daarna, ja soms eenige weinige oogenblikken later de tijding nog eens leest en herleest, dan wijkt de schrik, maar — 't verlies is geleden! 't Berouw komt, maar vult de geledigde beurs niet.

12 *Sept.*

Het antwoord van den Czaar op de vredelievende mededeelingen hem door Oostenrijk namens het Westen gedaan, is nu bekend, en is, waarvoor men het hield — afwijzend, terwijl het tevens vrij scherp en verwijtend tegen Oostenrijk luidt.

De Czaar toch zegt, dat hij voorzag, hoe weinig bevredigend het antwoord van het Westen zou zijn, op voorslagen door hem uitsluitend aan Oostenrijk gerigt — voorslagen die geheel tegen zijne bedoeling, althans niet op zijn verzoek aan Engeland en Frankrijk werden medegedeeld. Oostenrijk begreep echter, dat zijn antwoord afhankelijk moest zijn van de meening van het Westen.

(Daarin ligt een ernstig verwijt.)

De Czaar bragt een offer aan Duitschland, en dat kon natuurlijk weinig waarde hebben voor het Westen, welks hoofd-bedoeling het is, om Rusland te vernederen en te verzwakken.

Op verwijtenden toon maakt de Czaar aan Europa bekend, wat het Westen eischt, wat Oostenrijk *zonder voorbehoud* aanbeveelt. Maar die eischen zijn nog slechts *voorwaardelijk*. Het Westen behoudt zich voor, die naar omstandigheden te wijzigen, naar gelang van den drang der oorlogsgebeurtenissen.

(Waren de wapenen der geällieerden dus voorspoedig, dan zouden die eischen nog wel verzwaard kunnen worden.)

Oostenrijk — zegt de Czaar — gaat nog verder en vindt in de voorwaarden van het Westen het beginsel van het Weener protocol, en het heeft zich dan ook verbonden, om dat beginsel met het Westen tegenover het Noorden te handhaven en te verdedigen.

(Inderdaad, Frans Jozef heeft den voet op het Westersche pad reeds verder gezet dan men wist, en wij voorspellen, dat hij daarover spoedig berouw zal hebben.)

De Czaar zegt vervolgens, dat de voorwaarden hem gesteld, zouden doen vermoeden, dat het Russische Rijk reeds op 't uiterste is gebragt, en herinnert, dat als hij zich daaraan onderwierp, geen hechte en duurzame vrede zou gesloten zijn, maar aanleiding geven tot eeuwigdurende verwikkelingen.

Ten slotte zegt de Czaar, dat hij de mate der concessien heeft volgemeten, dat hij den weg zijner vijanden zal volgen, door namelijk aan de wisselvalligheden des oorlogs de verdere zorg over te laten om den vrede te eeniger tijd te doen sluiten.

Dat antwoord is hoogst belangrijk en gewis in de schatting van Europa niet nadeelig voor Rusland. Oostenrijk is er blijkbaar mede verlegen en heeft op het scherp verwijt van Rusland reeds geantwoord, door aan het Westen te kennen te geven, dat de weigering des Czaars voor Oostenrijk geen reden was om hem den oorlog te verklaren.

Men ziet hieruit de zonderlinge positie, waarin Keizer Frans Jozef zich geplaatst heeft. Hij is het geheel eens met de voorwaarden door het Westen tot verkrijging van den vrede gesteld — hij heeft zich verbonden op die voorwaarden mede te werken tot het doel van het Westen, en als nu de Czaar zegt: „die voorwaarden verwerp ik!" dan vindt Oostenrijk daarin toch geen reden om te doen waartoe het zich met Engeland en Frankrijk verbond.

Pruissen zegt nog meer en treedt meer bepaald tegen het Westen op. Het verklaart: „de verwerping der door de geällieerden gestelde grondslagen, waarop alleen kan worden onderhandeld tot herstel des vredes, zijn geene redenen voor Duitschland tot eene oorlogs-verklaring, maar zelfs niet *onveranderlijke* grondslagen om tot den vrede te geraken."

Pruissen zou dus, des noods, voor meer eervolle voorwaarden voor Rusland, tot herstel des vredes willen medewerken.

De expeditionnaire troepen der geällieerden verlaten de Oostzee. Zij komen terug met luttel oorlogs-roem, en — zoo men zegt — nog met de cholera. Ernstige les voor de Magtigen der aarde, die terugtogt van de vernielingsvloot uit de Oostzee!

„Wij zullen daar gaan en wij zullen er dat doen!" was de taal in overmoed gesproken, en zij zijn er gegaan doch hebben schier niets verrigt. Eene andere magt dan die van kruid en lood riep duizenden hunner van het tooneel der wereld. Zij vochten niet en toch mogten zij het land hunner geboorte niet wederzien. De cholera, de engel des doods, zweefde over de wateren en herinnerde de krijgers: „gij bereidt u tot den strijd, maar de overwinning is des Heeren."

Spanje's koorts is aan 't afnemen.

De verdreven Koningin Moeder, de Vorstin die bedroog en zelfs vergiftigde en die nu krankzinnig heet, zond 20,000 francs voor de nagelaten betrekkingen van hen, die den dood vonden in hunne pogingen om haar te straffen. De een zal zeggen: „dat is de drang van het ontwaakt en knagend geweten!" — de andere zal er in zien: grootheid van ziel, of liever Christenpligt: „vergeven en weldoen hen, die ons vervolgen."

God alleen kent de drijfveer, die de Vorstin de hand tot leeniging van de ellende dier ongelukkigen deed uitsteken.

De tijd van *handelen* in Spanje nu voorbij zijnde, is die van *klagen* gekomen. Het nieuwe Bestuur — roept men — deelt ambten en eer uit, niet alleen aan zijne vrienden, maar ook aan vrienden van het gevallen Ministerie.

Die dat zeggen, zijn meerendeels onbekwaam, om eenige betrekking te vervullen, in de schatting van allen die hen kennen, maar in hunne eigene oogen is dat oordeel geheel verkeerd.

„Ken u zelven!" hoe moeijelijk — ook in Spanje!

De stilte ná den storm is te Madrid verschrikkelijk, ja schier nog akeliger, en wel door de cholera, die, onafhankelijk van elke aardsche magt, hare slagtoffers kiest en wegsleept.

In Noord-Amerika schijnt de oogst niet zoo goed uitgevallen te zijn als in Europa. Maar 't is ver van hier. Er zullen nog wel nadere, en naar wij hopen, betere tijdingen komen.

In de meeste steden van Belgie hebben onlusten plaats gehad om de nog steeds hoog blijvende prijzen der levensmiddelen. De arbeidende bevolking zelve heeft hier en daar

den prijs van het brood en andere voedingswaren willen bepalen en heeft schier overal de bakkers tot het mikpunt harer ontevredenheid gekozen. De militaire magt moest de rust herstellen en heeft daartoe de wapenen gebruikt. De prijzen zijn natuurlijk niet gedaald.

Ook in Frankrijk en Engeland hebben op sommige plaatsen oploopen ter zake van de duurte van het brood plaats gehad. Het volk meent, dat, nu de oogst zoo gunstig is uitgevallen, het brood ook den ouden prijs moet hernemen, doch het let niet op de andere oorzaken, die den prijs van het brood hoog houden.

Laatste berigten.

Den 6 dezer zijn de Oostenrijkers Bucharest binnengerukt, ten getale van 4000 man en zijn er zeer plegtig ontvangen.

Schamijl, de bekende held van den Caucasus, is ook werkdadig op het oorlogstooneel verschenen. Aan het hoofd van 20,000 man is hij in Georgie gevallen en heeft daardoor eene gelukkige afwending gemaakt voor het Turksche leger in Azie, dat, tengevolge der laatste nederlagen, in een zeer slechten toestand verkeerde en weinig in staat was om ernstigen wederstand te bieden. Door den inval van Schamijl zijn de Russen genoodzaakt, de behaalde voordeelen te laten varen, ten einde front te maken tegen den nieuwen vijand; zij zijn teruggetrokken en hebben het door hen veroverde Bajazet weder verlaten, na hetzelve in de lucht te hebben doen springen. Schamijl heeft meer dan 300 Russische dorpen der plundering en verwoesting prijs gegeven en naderde op slechts eenige uren afstand van Tiflis. Zeer veel Russische gezinnen vielen onder het moordend staal der bergbewoners, en aan deze worden de gruwzaamste onmenschelijkheden ten laste gelegd.

De Russen ontruimen Braila en Galatz vrijwillig; de vaart op den Donau is weder geheel vrij.

Eene telegrafische depêche uit Weenen van 10 dezer bevat het volgende: Zooëven alhier uit Odessa ontvangen berigten gewagen van den schrik en angst in die stad verspreid, door eene proclamatie van generaal *Krusenstern* aan de inwoners gerigt, en waarin, bij eene herinnering aan den brand van Moskou in 1812, hun wordt bevolen de stad in brand te steken, en niets voor de woede der vlammen te sparen, bijaldien de geallieerden een aanval op haar mogten ondernemen. Na de stad in de asch te hebben gelegd, moet de bevolking zich naar Tiraspol begeven (eene versterkte stad aan den Dniester, in eene noordwestelijke rigting van Odessa gelegen niet ver van het aan de andere oever der rivier liggende, geschiedkundig vermaarde Bender in Bessarabië). De proclamatie van generaal *Krusenstern* eindigt met deze veelbeteekenende, onrustbarende woorden: „*Wee allen, die achterblijven, of die pogingen aanwenden, om den brand te blusschen!*"

Wie dit leest voelt niet de bede in zijn hart opkomen: O, Heer, bewaar ons Vaderland voor de rampen des oorlogs!

Sir Charles Napier is op de terugreis naar Engeland.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

De heer *de Belmont*, gezant van Noord-Amerika aan ons hof, is van zijne reis naar Parijs in de residentie teruggekeerd.

— In zake de rapporten ter *voorkoming van de vermindering van Predikants traktementen* en ter *aanbeveling van de toga* als een passend ambtsgewaad heeft de Synode besloten, wat het eerste betreft, eene aanschrijving te dier zake aan de kerkeraden en de kerkelijke besturen te doen uitgaan, en, wat de laatste aangaat, een' brief van aanbeveling aan predikanten en kerkeraden toe te zenden.

— Den 7de September ontstond te Voorburg twist tusschen een vader en zoon, welke nog al hoog liep. Het gevolg was, dat de vader, die sedert geruimen tijd in ziekelijke omstandigheden verkeerde, plotseling in het midden van den twist stierf.

— H. M. de Koningin zou eergisteren naar Stutgardt vertrekken, om daar vermoedelijk zes weken te blijven.

— De Stedel. regering van Groningen heeft eene geldleening uitgeschreven van ƒ 50,000, ter verdere voltooijing van het Stedel. gaz-fabriek. In twee dagen tijds was er reeds voor eene som van ƒ 183.000 ingeschreven *Pr. Gr. Ct.*

— De *Amst. Ct.* berigt, dat het eten van garnalen tegenwoordig nadeelig is. Twee menschen zijn er te Amsterdam aan bezweken, en 9 personen zijn deswege in liefdadigheids gestichten behandeld.

— Er hebben te Schiedam erge ongeregeldheden plaats gehad. De *N. R. Ct.* meldt daarvan onder dagteekening van 10 dezer het volgende:

Een melkboer *J. v. D.* genaamd, werd door zijne vrouw verdacht, in eene verboden betrekking te staan tot de jongste der dienstboden, een meisje van omstreeks 14 jaren. Op zekeren dag, nu ruim 4 weken geleden, meende de vrouw bijzondere reden te hebben, om op haren echtvriend ontevreden te zijn, vermits hij gevonden was in een afgezonderd gedeelte van hunne woning met het meisje kaas te keeren. De vrouw deed hare verwijtingen deswege zoo luide, dat het gemeen er kennis van kreeg. Al spoedig maakte de speculatigeest hiervan gebruik en werd de vermeende misdaad van den melkboer in den vorm van staatliedjes aan het volk medegedeeld. Het gevolg hiervan was, dat de melkboer des avonds door een groot getal straatjongens en niet minder meiden of vrouwen, met gezang en geschreeuw werd te huis gebragt. Jl. Maandag avond was de pret met den melkboer wel het ergst en hadden ook volwassen personen daaraan deel genomen.

Dingsdag avond begon de verzameling van groot en klein op nieuw, hetgeen den melkboer deed besluiten de hulp der politie in te roepen. Werkelijk bemoeide de politie zich met de zaak, dreef de menigte uiteen, en werden twee jongens, die wel als de belhamels beschouwd konden worden, gevat. Het gemeen echter raakte nu opgewonden en, zoo als het bij dergelijke gelegenheden schier altoos gaat, het wilde de jongens weder bevrijden. Hieruit ontstonden worstelingen waarbij de politiedienaren, wier getal intusschen verdubbeld was, van hunne wapenen gebruik moesten maken. Dit verhinderde echter niet, dat een dier jongens, werkelijk aan de magt der politie werd ontrukt, terwijl daarentegen een volwassen persoon, die zich zeer op den voorgrond had geplaatst, met geweld werd gevat. Bij deze worsteling werd een agent mishandeld en de wettige overheid uitgejouwd. Ten ongeveer 11 ure zakte het volk af en werd het langzamerhand rustig.

Woensdag avond had weder een oploop plaats, die zich ditmaal niet tot den melkboer bepaalde, maar ook eene vertakking had op het Spinhuisplad, waar eene voorlezing gehouden werd. Het gelukte echter de politie de volksmenigte bij den boer in bedwang te houden.

Donderdag avond verspreidde zich het gerucht, dat men de bakkers zou gaan bezoeken en tot afslaan van het brood dwingen, en werkelijk verzamelde zich eene groote volksmenigte voor het huis van den bakker *de Lange*. De burgemeester, de commandant van de schutterij en de commissaris van politie bevonden zich spoedig op deze plaats en vermaanden tot rust; de bakker sloot inmiddels zijne vensters en voorloopig werd hier dan ook geen geweld gepleegd. Toen echter trok de menigte naar bakker *de Kroes* en wierp er de glazen in. Dit lot ondergingen daarna alle bakkers, met uitzondering van eene weduwe en van een bakker, wiens vrouw in het kraambed lag. De politie, die geene moeite spaarde om de rust te herstellen, arresteerde weder twee jongens. Deze arrestatie had weder hetzelfde gevolg; het gemeen werd woedend en ontzette een der knapen, terwijl de andere op het stadhuis werd gebragt. Maar ook deze wilde men losgelaten hebben en toen de houding der volksmassa nog dreigender werd, besloot men toe te geven en de jongen werd losgelaten en door het volk met gejuich ontvangen. Burgemeester en Wethouders, benevens een hoofdofficier van de schutterij, hadden zich middelerwijl onder het volk begeven, dat ten ongeveer 11 ure weder uiteen ging zonder verder eenige rustverstoring te weeg te brengen.

Vrijdag voormiddag was het stedelijk bestuur vroegtijdig vergaderd en werd besloten de assistentie der gewapende magt in te roepen. Nog denzelfden middag werd de prijs van het brood met 2 cents verlaagd en werd van wege Burgemeester en Wethouders eene publicatie afgekondigd.

Ten 5 ure rukte een detachement van 60 man, van het 6de reg. infanterie, onder commando van den kapitein *Franken*, uit Delft, de stad binnen. Dit detachement marcheerde naar de markt en vervolgens naar den Doele. Middelerwijl kwam ook de 1ste komp. der dienstd. schutterij, onder bevel van kapt. *Kerdel*, bij de Beurs, onder de wapenen. Ten 8 ure verscheen het detachement militairen op de markt en werd het kommando gegeven om de geweren te laden. Ofschoon er veel volk op de been was, bleef het tot dusver volkomen rustig. Later verscheen ook de schutterij op de markt en tegelijk vermeerderde de menschenmassa ontzettend. Het volk begon nu te zingen en te schreeuwen, en niet onduidelijk bleek hun plan, om de aardappelen koopers en voornamelijk een, die op den Dam woonachtig is, een bezoek te gaan brengen. De militaire magt was intusschen in patrouilles verdeeld en ging de stad doorkruisen. Een dezer patrouilles, 20 man sterk onder bevelen van sergant *Vasienou*, ontmoette eene volksmassa op de Sluisbrug. De bevelvoerder sommeerde hen om uiteen te gaan, doch deze sommatie werd met gejouw en hoera's! beantwoord. Nadat het mogelijke beproefd en onvoldoende bevonden was, om het volk te verwijderen liet de bevelvoerder driemaal vuren, doch zóó dat niemand kon gekwetst worden.

Ook dit had geenszins de gewenschte uitwerking, en nu bleef er niets over, dan het volk met geveld geweer uiteen te doen drijven, hetgeen dan ook geschiedde, en waardoor de Kruisstraat werd ontruimd. Men zegt, dat hierbij een man gekwetst raakte, die aan de gevolgen bereids zou overleden zijn. Aan de markt echter had het gepeupel weder post gevat en begon met de steenen te werpen, van een aldaar in aanbouw zijnd huis, en werd ook een der officieren herhaaldelijk geraakt. Het gelukte echter de markt af te zetten en werden alle passeerende personen in het oog gehouden. Ten half 10 ure arriveerden 25 man rijdende artillerie, die ook dadelijk door de stad patrouilleerden, om het volk, dat overal opgehoopt was uit een te drijven. Ten 11 ure reed een artillerist nog door meerderen gevolgd, den Dam op, toen zijn paard op eens door een manspersoon, met een mes gewapend, in de borst gestoken werd. Het schijnt dat de ruiter deze laffe daad niet dadelijk heeft opgemerkt, althans hij reed nog eenige minuten voort en toen viel het paard dood onder hem neder. De dader schijnt naar huis en naar bed gegaan te zijn; althans men heeft iemand, wien men daarvoor houdt, van het bed geligt en in de onder-kleederen in verzekerde bewaring gebragt. Ten 1 ure was de rust hersteld en zijn militairen en schutterij ingerukt.

Er hebben zes arrestatien plaats gehad.

Eergisteren avond en gisteren morgen zijn nieuwe proclamatien uitgevaardigd, waarbij o. a. aan het volk wordt verboden om zich met meer dan drie personen bij elkander op straat te vertoonen.

Gisteren zijn nog ongeveer 60 man infanterie en 55 man rijdende artillerie, de laatsten onder bevel van den luitenant Taets van Amerongen, de stad binnengerukt. De inspecteur der rijkspolitie, de heer Nierstrasz, alsmede de officier van justitie en de substituut-griffier der arrond.-regtbank, bevinden zich te Schiedam. Ook is in den loop van den dag de stad door den generaal-majoor Duijcker bezocht.

De troepen hadden gisteren avond de stad op onderscheidene plaatsen in den omtrek van de markt afgezet, en sterke patrouilles, zoo van infanterie als artillerie, doorkruisten de straten. Er waren gedurende den avond veel menschen op de been, doch alles bleef, dank zij de voortreffelijke maatregelen der militaire magt, volkomen rustig. Algemeen roemt men het gedrag der militairen in hunne moeijelijke pligtsvervulling.

Met den laatsten trein zijn drie der gevatte belhamels naar Rotterdam vervoerd.

De militairen zijn voor stedelijke rekening gehuisvest in den Doele en in het gebouw van het kantongeregt.

— Te Schiedam is ook de Zondag zeer rustig voorbij gegaan. De rijdende artillerie staat thans onder de commando van kapitein *von Pessel*, en de Luitenants *Hooft* en *Taets van Amerongen*.

— Te Wijnjeterp heeft zich een knaap van 14 jaren door ophanging van het leven beroofd, zonder dat men de oorzaak daarvan weet.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Een jeugdig meisje te Parijs van eene zeldzame schoonheid, dat zich eene zekere vermaardheid had verworven op de openbare bals, en in de wijk Saint-Honoré woonde, heeft door zelfmoord een einde aan haar leven gemaakt, welk voorval daar veel deelneming vindt. Dit meisje, *Elisa G.* . . . . geboren en 19 jaren oud, geraakte in kennis met *Edouard de L* . . . een jong man van aanzienlijken huize, die verliefd op haar geraakte en vervolgens, ten einde aan zijne luimen te voldoen, haar in de groote wereld introduceerde, waar zij verscheen onder den titel van baronnes. De nieuwe adelijke dame hield in den beginne haren gewaanden rang tamelijk wel op, hetwelk toegeschreven moest worden aan de instructien van *Edouard de L* . . ., om vooral weinig te spreken en om nog minder gebaren te maken. Doch eergisteren werd zij op eene soirée dansante, gegeven door Mme de *S* . . . . op hare villa bij Saint-Cloud, zoodanig door haar geliefkoosd vermaak van vroeger weggesleept, dat zij hare rol vergat en tegenover eene baronnes van den echten stempel een van die pittoresque passen waagde, die haar op de beste théâtres geen oneer zou aangedaan hebben. Het was inderdaad een ware coup de théâtre, doch van dat gevolg, dat *Edouard de L* . . . . verdween. *Elisa*, thans alleen zijnde, en zich bloot gesteld ziende aan allerlei raillerien en vernederende aanmerkingen, verdween ook hierop plotseling en keerde in de grootste wanhoop naar Parijs terug, waar zij een einde aan haar leven heeft gemaakt. De ongelukkige had zich door middel van kolendamp het leven willen benemen en is daarbij met het hoofd op de gloeijende kolen gevallen, zoodat haar gelaat bijna geheel verteerd was.

— Te Tarf l'Abbaye, in het Bourgondische, speelde onlangs een kind in de hooischuur met lucifers. De hierdoor veroorzaakte brand vernielde 16 huizen en beroofde 21 huisgezinnen van huisvesting.

— Bij de manoeuvre van 8 dezer te Boulogne voerde de Keizer in persoon bevel over de Franschen tegen eene divisie onder den generaal *Schramm*, die de Russen moesten verbeelden en zich moesten laten terugdrijven. Ten 1 uur waren de Russen totaal geslagen en gebruikte het geheele leger eenige ververschingen. De Keizer en Prins *Albert* deden dit ook onder eene tent even als de overigen; alwaar ten laatste de champagne eene warme verbroedering deed ontstaan. De Keizer en Prins *Albert* hebben den 8sten Boulogne verlaten. De Keizer vergezelde hem tot aan de boot; hier omhelsden de Keizer en de Prins elkander hartelijk, terwijl het Engelsche fregat (*tot sluiting der feesten*) op dit indrukwekkend oogenblik in Bengaalsch vuur schitterde, en de tallooze omstanders daverende hoerah's lieten hooren.

ENGELAND.

De *Boston Traveller* verhaalt, dat onlangs eene oude matrone van 93 jaren, uit North Adams, een theesaletje gaf aan oude luidjes, waaronder zich vier dames van 86, 80 en 70 jaren en drie heeren van 85, 80 en 73 jaren bevonden. Deze vrolijke partij leverde dus in het geheel een getal van 649 jaren op en gemiddeld waren de gasten 81 jaren oud.

— Van de 100,000 kinderen, die in Lieverpool geboren worden, leven er slechts 44,797 tot 20 jaren, terwijl in Surrey dat getal 70,885 beloopt.

DUITSCHLAND.

Wilhelm Schwarz maakt in het Northeimer Wochenblad bekend, dat zijne vrouw voorspoedig van tweelingen is bevallen nu voor de vierde maal.

SPANJE.

Den 1 Sept. was er, ter viering van den verjaardag van het pronunciamento van 1837, bij *Espartero* groote receptie van de officieren der nationale garde en des legers. *Espartero* en *O'Donnell* hebben eenige woorden gesproken, die zeer werden toegejuicht. Onder anderen moet *O'Donnell* aan de nationale garde, welke hij geluk wenschte met den goeden uitslag harer pogingen in het belang des lands, verklaard hebben, dat zij de toekomst gerustelijk kon tegemoet zien: „want", dit moeten zijne eigene woorden zijn geweest, „ik heb om Madrid heen tienduizend leeuwen, bereid, om als één man op mijn bevel op te rukken."

— Men verneemt, dat, dank zij den ijver van den Spaanschen gezant te Washington, de zaak van den Black Warrior bepaaldelijk is geregeld, zoodat men thans geene onderneming van de Vereenigde Staten tegen Cuba te vreezen heeft.

ASSEN, 12 September.

Wij berigten aan onze geabonneerden, dat wij in den loop der volgende maand weder zullen beginnen met het opnemen van Charades in den Verteller en het geven van Bijvoegsels bij de Courant, even als gedurende de verloopene wintermaanden.

— Maandag j.l. heeft bij de Regtbank alhier de plegtige installatie plaats gehad van den heer Mr. *L. Oldenhuis Gratama* als regter. Nadat de Griffier het Kon. besluit van benoeming en de acte van eedaflegging bij het Hof had voorgelezen, en de benoemde daarop binnengeleid was en zitting

DE VERTELLER ENZ.

SEBASTOPOL.

In afwachting der bemagtiging van Sebastopol door de geallieerde troepen, die thans in de Krim worden ontscheept, wekken de bijzonderheden omtrent deze vesting eene levendige belangstelling. Volgens zeer geloofwaardige mededeelingen wordt Sebastopol verdedigd van den zeekant door 1300 à 1400 stukken geschut, verdeeld over twaalf forten, waarvan zes op ieder strand der baai, welke tot de vesting leidt. Deze baai begint digt boven kaap Chersonesus, (het landingspunt) en loopt eene duitsche mijl binnenwaarts. Men ontmoet vier havens, alvorens de stad te bereiken, die op het zuiderstrand ligt. Die havens zijn volkomen beveiligd tegen alle winden, en bestaan eerstens uit eene quarantainehaven, het verst van de stad verwijderd; dan een arsenaal- of artillerie-haven; vervolgens de groote haven en eindelijk die, waarin schepen gebouwd of gekalefaat worden. Elke haven heeft batterijen in hare flank en een onderzeesche ketting belet den toegang tot de groote haven. De inhammen, waaruit de havens gevormd zijn, worden door vooruitspringende schiereilanden verbonden, die bedekt zijn met kazematten, waarop verschillende reeksen batterijen staan, wier kruisvuur de geheele lengte der baai bestrijkt. Men vindt dus bevestigd hetgeen reeds meermalen, en zelfs door getuigenis van admiraal Dundas gestaafd, beweerd werd, dat namelijk Sebastopol van de zeezijde onneembaar is. Ook zijn de geallieerden niet voornemens de stad van dien kant aan te vallen. Men gelooft, dat de bemagtiging van de landzijde grootendeels slechts eene kwestie van tijd is, wanneer men de Russen geene gelegenheid laat om de versterkingen, die sedert geruimen tijd aangelegd worden, in alle opzigten te voltooijen. Voorloopig zijn de weinige wegen, die van kaap Chersonesus tot de stad, welke op een amphitheater van kalkgrond gebouwd is, leiden, door de Russen ondermijnd, afgesneden en belemmerd door *abattis*. Behalve dat het verblijf in de stad Sebastopol bijna ondragelijk is, wordt het nog verergerd door de kwaal van Egyptische oogziekte, veroorzaakt ten gevolge der kalkstof, die met elken wind opstuift van den barren grond. Men zegt, dat sedert de bezetting der sterkte door Rusland, 30,000 man alleen aan deze kwaal zijn omgekomen.

De landversterkingen van Sebastopol dagteekenen eerst sedert 1852. Van dien tijd af zijn de heuvelen, welke aan de belegeraars dienstig konden zijn, geslecht. Eene zoogenaamde *enceinte continuée* is tot stand gebragt, loopende van de eene zijde der bovengemelde quarantaine-haven tot de andere zijde der groote haven. Deze *enceinte* beslaat omstreeks drie vierde Duitsche mijl. Niettegenstaande dat alles bestaan er hoogten in den omtrek der vesting die niet weggenomen kunnen worden, en waar een leger natuurlijke verschansingen vindt. Wel is waar zijn deze hoogten zoo verheven, dat de stadshaven onzigtbaar is van daar, en zelfs de toppen der masten van de schepen, die in de verschillende havens liggen, niet gezien kunnen worden uithoofde van de scherpe steilte; doch wanneer de belegeringswerken genoegzaam gevorderd zijn, zal de groote militaire haven aan het vuur der verschansingen blootgesteld wezen, en zal zij altijd het zwakste punt van Sebastopol zijn, tot dat de Russen gelegenheid gehad hebben, om aan de sterkten der *enceinte*, in al haren omvang de vereischte hechtheid te geven.

Het is een *axioma* der krijgswetenschap, dat iedere plaats genomen kan worden, wanneer die met voldoende magt en volgens krijgskundige regelen belegerd wordt. Met betrekking tot Sebastopol, zal hiertoe echter eene volkomene legermagt benoodigd zijn, want de Russen zullen er zekerlijk eene gereed hebben. Het Russische garnizoen te Sebastopol is zoo ten volle bewust van den voorgenomen aanval, dat het elken dag naar de poging tot eene landing uitziet; eene poging, die zonder twijfel aan vele moeijelijkheden is blootgesteld, doch mogt zij slagen, eene gewigtige schrede zijn zal, zoodra de gelande magt een verschanst kamp tot stand gebragt heeft, waarin de belegeringstoestel ontvangen en veilig bewaard kan worden.

Eene schoonmoeder.

In een der fraaiste huizen van Parijs had voor eenige weken een drama plaats, hetwelk tot de ijsselijkste van dien aard uit het familieleven behoort. Drie personen waren hierin betrokken: een echtpaar en de moeder der vrouw.

De man was ongeveer 40 jaren oud en tamelijk hoog in aanzien, maar hoogst ongevoelig en honend; de jonge vrouw was beminnenswaardig en schoon; hare moeder bezat sporen van vroegere schoonheid, zij had een moedig en energisch karakter, hare jeugd was door hevige hartstogten gekenmerkt geweest en zij beminde nu hare dochter met eene alles overtreffende liefde.

had genomen, hielden de Voorzitter, de Officier van Justitie en de heer Mr. *J. Oosting*, namens de balie, korte toespraken tot den nieuw benoemde, waarop door dezen geantwoord werd.

— Als een bewijs, hoe goed het de landlieden in Groningen en Friesland gaat, deelt men ons mede, dat er nog nimmer te Groningen en Leeuwarden zooveel goud en zilver aan landlieden is verkocht als thans. Twee van hen, in de Provincie Groningen woonachtig, moeten gouden koffijkannen bij een goudsmid te Groningen besteld hebben, terwijl te Leeuwarden onderscheidene landlieden gouden tabaksdoozen en sommigen gouden lepels en vorken hebben laten maken. Een landman in Friesland heeft, zoo verhaalt men, dit jaar aan koolzaad alleen zuiver gewonnen *f* 17,000.

— Op de jaarmarkt te Norg waren aangevoerd 2057 ruinen, 2256 merrien, 426 veulens, 14 ossen, 499 koeijen, 36 kalveren, 2432 Drentsche schapen en 285 varkens. De ruinen golden van *f* 20-″ tot *f* 125-″, de merries van *f* 40-″ tot *f* 350-″, de veulens van *f* 60-″ tot *f* 120-″, de ossen van *f* 80-″ tot *f* 120-″, de koeijen van *f* 65-″ tot *f* 156-″, de kalveren van *f* 15-″ tot *f* 40-″, de schapen van *f* 4-″ tot *f* 7-25 en de varkens van *f* 6-″ tot *f* 41-″. De handel was levendig en de prijzen hoog. Het paard, waarvoor op de markt de hoogste prijs (*f* 350-″) is bedongen, was een tweejarig zwart merriepaard van de wed. *Heuker* te Eleveld, gemeente Rolde.

— Tot Wethouders zijn herkozen de volgende heeren: te Borger *O. Hoenderken*, te Dalen *J. Caspers*, te Havelte *J. Doornbos*, te Nijeveen *B. J. Denning*, te Odoorn *J. Wilting*, te Oosterhesselen *H. Oldenbandringh*, te Vries *R. Homan*, te Westerbork Mr. *J. T. Kijmmell*, te de Wijk *H. Schoonvelde*, te Zuidwolde *F. J. ter Haar*, te Eelde *H. Ansingh*, te Gieten *H. H. Jobing* en te Zuidlaren *J. Buiter*.

— De *Gron. Ct.* berigt, dat nog in den loop dezer maand de nieuw opgerigte telegraaf tusschen Zwolle en Groningen in werking zal komen.

— Tot ontvangers der directe belastingen en accijnsen zijn benoemd: te Rheden, Velp en Rosendaal, hoofdplaats Velp, de heeren *J. C. Temminck*, thans in dezelfde betrekking te Anloo c. a.; te Dieren, de heer *H. Bruins*, Jr., thans in dezelfde betrekking te Oude Pekela.

— Door de Chr. Afgesch. gemeente te Stroobos, is op het viertal voor de vacante betrekking van leeraar *o. a.* ook geplaatst de leeraar A. W. *Nienhuis* te Westerbork.

— In welonderrigte kringen te 's Hage wordt verzekerd, dat bij den aanvang der aanstaande zitting der Staten Generaal eene voordragt door het Ministerie zal aangekondigd worden, strekkende, om den druk der belastingen eenigermate te verminderen.

— Op de jaarmarkt, den 7 dezer te Oosterhesselen gehouden, waren aangevoerd 38 koeijen, 45 schapen en 55 varkens; de eerste golden van *f* 50-″ tot *f* 90-″, de tweede van *f* 3-″ tot *f* 6-″ en de laatste van *f* 7-″ tot *f* 30-″.

— De jaarmarkt, gisteren te Rolde gehouden, was, onder begunstiging van overschoon weder, door eene zeer groote menigte menschen bezocht; ook was er zeer veel vee aangevoerd; de prijzen, zoo van paarden als runderen, schapen en varkens, waren buitengewoon hoog.

* **Gramsbergen, 10 Sept.** Ten vorigen jare is door den Raad dezer Gemeente eene jaar- en weekmarkt ingesteld, te houden in de buurtschap Ane. Dat raadsbesluit zal thans uitvoering erlangen. Donderdag 14 dezer zal de weekmarkt voor voortbrengselen van landbouw en veeteelt eenen aanvang nemen. Deze markt is van veel belang voor den landman in het zuid-oostelijk gedeelte van Drenthe. Deze toch bezoekt dikwijls de markt in Lutten (Ambt Hardenbergh). Ane is echter een uur naderbij en ligt onmiddelijk aan de Dedemsvaart, terwijl er, na afloop der markt, gelegenheid bestaat, de goederen per jaagschuit naar de markt te Zwolle te kunnen zenden.

* **11 Sept.** Heden morgen vond men eenen poldergast, die gisteren avond de krachtigste gezondheid genoot, dood op zijne gerstlede, naar men verneemt tengevolge van het misbruiken van sterken drank.

— Ook in deze gemeente hebben zich de vreemde honden, een geele en een zwartbonte, vertoond. De landbouwer W. te Holtheme werd voor eenige dagen door dezelve kwaadaardig aangevallen. — Op zijn geroep kwamen eenige landlieden, met hooivorken en geweren gewapend, toeschieten. De honden gingen op de vlugt; met de hooivorken waren zij niet te bereiken en de geweren weigerden. Hoewel men vermoedde, dat het dezelfden zouden zijn, die in Drenthe op de schapen- en kippenjagt geweest waren, kon men ze echter, trots alle aangewende pogingen, niet magtig worden.

* **Meppel, 10 Sept.** Gisteren morgen ruim vijf uur is bij den zoogenaamden Grooten Oever levenloos uit het vaarwater opgehaald de persoon van *J. L.* Men moet hier aan zelfmoord denken, doordien hare kleederen in huis zijn gevonden en zij geheel naakt is opgevischt; welke de reden is van dezen wanhopigen stap, is niet bekend.

* **12 Sept.** In de vergadering van diaconen der hervormden, gisteren te Amsterdam gehouden, en 's avonds om 10½ uur geëindigd is het volgende 6 en 3 tal predikanten, ter vervulling der bestaande vacature, gemaakt: *H. Uden Masman*, Meppel, *J. P. Strikker*; Dordrecht; *H. J. Wunder*, Purmerend; *N. V. Wyck*, Weesp; *H. Schogt*, Buiksloot; A. W. *van Kampen*, Opperdoes; en 3 tal: *H. Uden Masman*, *J. P. Strikker*, A. W. *van Kampen*.

— In den nacht van 9 op 10 dezer is op het nieuwe kanaal, op een half uur gaans afstand van hier, een met turf beladen schip plotseling gezonken, tengevolge van een lek; de schipper was met zijn gezin aan boord en alleen lagen te rust, toen dit ongeluk plaats greep; zij hebben naauwelijks den tijd gehad het gevaar te ontvlugten en hebben bijna naakt het schip verlaten; de ongelukkige schipper is onbemiddeld.

— Gisteren viel de ophaler van de Beerenbrug in het Drentsche kanaal. Aan twee daarbij tegenwoordig zijnde personen gelukte het den drenkeling dadelijk te redden, door hem eenen haak en eenen ladder toe te werpen. De man is altijd ijverig in zijn beroep; geen wonder dan ook, dat hij, na kopje onder gedaan te hebben, en op vasten grond terug gezet, eerst nog de brug ophaalde, waarna hij zich van droogе kleêren voorzag. *Steenw. Ct.*

* **Zuidwolde, 9 Sept.** Gisteren is te Lottergruppel in deze gemeente eene turfgravers tent, behoorende aan den arbeider *A. Westerveld*, geheel afgebrand met al het daarin aanwezige huisraad en eenige gedorschte rogge; de bewoners waren afwezig; de oorzaak is onbekend; noch de tent noch de inboedel waren verwaarborgd; de eigenaar is dus op eens van alles beroofd. Er is hem toegestaan, eene collecte door de gemeente te doen.

* **Peize, 11 Sept.** In de Raadsvergadering van 6 dezer is, in plaats van den aftredenden Wethouder *J. Luinge*, als zoodanig benoemd het raadslid *J. Ebbinge*, die echter voor die betrekking heeft bedankt en tevens zijn ontslag als raadslid heeft ingezonden.

* Ten bewijze dat hier somwijlen nog al stoute diefstallen bedreven worden, dient het volgende: zekeren landbouwer S. had in 't begin der vorige week een stuk eigroen gemaaid, 't welk in 't laatst der week door zijn knecht zou worden gehooid; bij zoud dan zijn knecht derwaarts maar hoe verwonderd keek deze niet op, toen hij het land geheel schoon vond en dus van zijn werk bevrijd was. — Ook betrapte zekere, *A. T.* laatstleden zondag achtermiddag een zekeren *E.* bij zijn turf op het Peizerveen, bezig met zijn turf in een kruiwagen te pakken; *A. T.* vroeg, wat wilt gij daar mee? — *E.* zeide daarop: die wil ik naar mijn huis krooijen. — *A.* Zoo, dan verklaag ik u dadelijk bij den burgemeester. — *E.* Dan slaag ik u op stee dood. — *A.* Dat doe maar. Naauwelijks had *A.* het antwoord gegeven, of *E.* grijpt hem aan en slaat hem zoo geducht, dat hij naauwelijks naar huis konde gaan. Jammer is het, dat gebrek aan bewijs dezen deugniet niet in handen der Justitie kan doen vallen, daar het reeds de tweede keer is, dat hij op de daad betrapt wordt, maar ook de eerste keer slechts door één persoon.

* **Odoorn, 9 Sept.** Bij vernieuwing zijn hier dezer dagen onderscheidene oude munten gevonden. Eene koperen munt, ter grootte van een gulden, draagt het jaarmerk 1591, en is ongetwijfeld geslagen ter herinnering van de inneming van Breda door middel van een turfschip. Aan de eene zijde vindt men tot randschrift: PAX. PATET. INSIDIIS., d. i.: door list, (of: bij verrassing) verkrijgt men den vrede. In 't midden: de afteekening van de bestorming eener vesting. Aan de keerzijde luidt het randschrift: TUTA. SALUS. BELLO. d. i.: door den oorlog eene zekere (of veilige) welvaart. In 't midden ziet men de afbeelding van het turfschip, waaruit onverwachts de manschappen, met speren voorzien, te voorschijn komen. — Op eene zilveren munt, ter grootte van een vijfentwintig cent-stukje, staat 't jaarmerk: 1633, waarboven men leest: TRANSISOLANIA (d. i. Overijssel). Op de keerzijde: eene afbeelding van een bundel pijlen ('t wapen der 7 provinciën.) — Op eene gouden munt, mede ter grootte van een gulden, leest men: SEBASTIANUS: REX: PORTUG: + (d. i.: Sebastianus, Koning van Portugal). In 't midden: 't wapen van Portugal. Aan de andere zijde vindt men een geïllustreerd kruis, met het randschrift: IN: HOC: SIGNO: VINCES ⁘ (»door dit teeken zult gij overwinnen!") Deze verschillende munten werden op onderscheidene plaatsen gevonden; terwijl dezer dagen hier ook nog een versteende zee-egel gevonden werd, alsmede een ander klein rond voorwerp van steen, met eene ronde opening in 't midden, 't welk we niet kennen.

* **Sleen, 7 Sept.** Gisteren hadden wij het genoegen, om eene plegtige opwekkingsrede te hooren, ter aanbeveling van de Zendelingzaak. Ds. *Lesturgeon* van Oosterhesselen trad voor ons op, en sprak naar aanleiding van Matth. 15: 21—28, op eene hoogstbelangrijke en waarlijk roerende wijze. Wij twijfelen er niet aan, of zijne dringende opwekkingen zullen de zoo zeer gewenschte vruchten opleveren. Mag de som van *f* 5-90, die als liefdegaven werd ontvangen, niet groot genoemd worden, wij verblijden ons over de aanwinst van zeven nieuwe leden, in 't vertrouwen, dat nog anderen weldra toetreden zullen. Belangrijk ook was de vergadering, die na de godsdienstoefening door de leden, zoo uit Sleen als uit andere omliggende gemeenten, bijgewoond werd, bij welke de Secretaris der afdeeling, Ds. *Lieftinck* van Odoorn, een verslag voorlas, 't welk ons op nieuw opwekte en aanspoorde, om op den ingeslagen weg met vaste schreden voort te gaan. Men besloot, de eerstvolgende opwekkingsrede te Odoorn te houden, terwijl naar de keuze der leden Ds. *Stratingh* van Roswinkel, als spreker zal optreden, of, bij ontstentenis van dezen, Ds. *van Eerde* van Westerbork. Over 't algemeen kan nog met blijdschap worden medegedeeld, dat de afdeeling *klassis Coevorden* van jaar tot jaar aanmerkelijk in leden wint.

* **9 Sept.** Men kan van hier berigten, dat onlangs in den tuin van *J. Marissen* en *A. Remmels* alhier, een aardappelstam is gerooid, waarvan het loof de lengte had van 2½ El Ned., en waaraan zich 122 tamelijk dikke aardappelen bevonden.

* **Appelscha, 9 Sept.** Onlangs werd door een ingezeten dezer plaats aan 't gemeente-bestuur vrijheid verzocht tot het houden van eene zoogenoemde zaklooperij. 't Bestuur gaf geene toestemming. De zaklooperij werd evenwel gehouden en scheen naar wensch te zullen afloopen. Dan pas was het tien uren geslagen, of de veldwachter treedt binnen en declareert aan 22 personen proces-verbaal. De afloop hiervan is ons nog niet bekend.

* **13 Sept.** Vrijdag j.l. heeft hier weder de gewone jaarlijksche verkooping van de zoogenoemde garve boekweit plaats gehad, welke de verbazende som van *f* 6,241 heeft opgebragt, namelijk van de Drentsche *f* 3,253 en de Friesche *f* 2,988; dit is iets minder dan het voorgaande jaar, maar men kan die hoeveelheid zaad ook niet verwachten.

* **Smilde, 10 Sept.** Heden nacht is hier een jong varken gestorven, waarbij zich al de kenteekenen van de, in eene naburige provincie onder de varkens heerschende, ziekte vertoonden. 't Is te wenschen dat deze ziekte zich hier niet verspreidt.

* **Staphorst, 12 Sept.** De groote stoomfabriek van den heer *Sonsbeeck* en Co. te Dedemsvaart nadert derzelver voltooijing. Men berekent, dat dit gebouw *f* 80.000 zal kosten; dagelijks reeds worden er scheepsladingen kienhout in voorraad aangevoerd.

* **Dwingelo, 6 Sept.** Heden hadden wij het genoegen, eene hardrijderij met paard en chais in ons midden te zien. Zes paarden namen er deel aan; de prijs, (uitgeloofd door den heer *C. van Hall*,) zijnde een fraai bewerkt hoofdstel, werd behaald door de zwartbles langstaartige merrie, toebehoorende aan den heer *H. Warries*, kastelein aan de Dieversbrug. Overigens is dit volksfeest in de beste orde afgeloopen.

* **Eelde, 11 Sept.** Zaturdag ll. heeft de herbesteding van den kunstweg van Haren naar Paterswolde plaats gehad, zonder beter gevolg dan de uitbesteding van den 26 Aug. ll., daar de laagste inschrijver nog het cijfer der begrooting overschreed. Het is toch niet te hopen, dat alle moeiten en kosten te vergeefs zijn aangewend, en men nu het plan zal moeten laten varen, om deze plaats met de stad Groningen te verbinden, daar de uitvoering daarvan in eene wezenlijke behoefte zal voorzien.

— Het stelen van de nog op gewas staande vruchten is, begunstigd door de maneschijn, hier weder aan de orde van den nacht, zonder dat de daders in handen van de *wakende* politie geraken.

* **Erm, 11 Sept.** Zaturdag j. l. zijn de Marktgenooten van de ongescheiden Markte van Erm, den Hool en den Haar alhier vergaderd geweest, en hebben besloten de Markte te scheiden. Aanvankelijk wil men met het groenland, dat tot nu eene gemeenschappelijke weide is, beginnen, om dan denkelijk aanstaande voorjaar, tot de scheiding van 't veld over te gaan. Door daartoe benoemde personen is reeds het verdeelingsplan der weiden ontworpen, en door de eigenaren goedgekeurd; zoo dat men mag aannemen, dat nog in dezen herfst de graving zal kunnen geschieden.

* **Frederiks-oord, 11 Sept.** J. l. Vrijdag avond, had er in 't naburig Vledder een zeer treurig ongeluk plaats. De landbouwer *K. Meekhof* aldaar, had met zijn wagen, bespannen met twee paarden, dien geheelen dag mest gemend. Tegen den avond, nam hij onder 't naar huis rijden, eenige gerooide aardappelen mede; hij begeeft zich weder op den wagen, en zet zich neder op eene mand vol aardappelen; en ziet, van eene schuinsche helling afrijdende, schieten de paarden wat driftig toe en genoemde persoon huitelt over 't hoofd van den wagen op den grond neder. Noch van de paarden noch van den wagen heeft hij eenig letsel bekomen; echter kostte die val hem het leven. De man had zich zoodanig bezeerd, dat men hem niet anders dan in een deken naar huis konde dragen. Hij werd bijgestaan door drie geneeskundigen; doch die hulp, alhoewel met de meeste zorgvuldigheid en voorzigtigheid aangewend, vermogt niets; Zondagmorgen blies hij, na de folterendste pijnen geleden te hebben, zijn laatsten adem uit. Bij onderzoek is gebleken, dat er eene zware kneuzing aan zijne nekspieren heeft plaats gehad. De overledene was weduwenaar. Zijne drie kinderen zijn radeloos.

* **Oostesbesselen 10 Sept.** In de vergadering van de vierde afdeeling van het genootschap ter bevordering van den landbouw in dit gewest, den 8sten te Dalen gehouden, is als lid aangenomen de heer *B. Abbing* van Erm. De heer *H. Reimers* van Dalen heeft eene voorlezing gehouden over de waarde van den melkspiegel (*) als het zekerste kenteeken, om daarnaar de beste en minder goede melkkoeijen te beoordeelen en de langere of kortere duur van het droogstaan derzelve, met aanprijzing tevens hierop, om het voordeel, daaruit voor den veehouder voortvloeijende bij het aanfokken van kalveren, te letten, aan welke laatste men dadelijk na de geboorte reeds kan zien, of zij beste dan wel minder goede of slechte melkgeefsters zullen worden; een en ander beschouwd naar aanleiding van de ontdekking van een fransch landbouwer, waarvan de proefhoudendheid ook in ons land door ondervinding is gebleken.

Van de tentoongestelde beeren zijn bekroond met de 1ste prijs, vreemd ras, die van *H. Koers* te Westenesch, 2de prijs die van Jhr. *H. J. P. van der Wijck* te Kleuke; inlandsch ras, 1ste prijs die van *J. Mulder* te Weijerswold, 2de prijs die van *H. Stevens* te Gees. Van de Rammen 1ste prijs die van *B. Rigtering* te Dalen, 2de prijs die van *E. Kruimink* te Dalen.

Hierna had er een genoegelijk diner plaats, waaraan een twintigtal personen deel namen.

Vervolgens is de Harddraverij gehouden; de prijs is gewonnen door de bruine merrie van den heer *J. Caspers* te Dalen, bereden door ZEds. zoon; de premie door de zwarte merrie van den heer *W. Caspers* te Dalen, door ZEd. zelf bereden. Zes paarden namen hieraan deel. Prijs en premie werden met eene gepaste aanspraak door den Secretaris der Afdeeling aan de overwinnaars uitgereikt.

(*) Zijnde de grootere of kleinere uitgebreidheid der van af den uijer regt naar boven loopende en zich buitenwaarts over de dijen uitbreidende haren.

* Onze geliefde leeraar Ds. *A. L. Lesturgeon* berigtte ons tot ons leedwezen heden morgen, dat ZEd 't beroep naar Vledder had aangenomen. De gemeente ziet hem met smart vertrekken.

REGTSZAKEN.

Provinciaal Geregtshof van Drenthe.

Bij arrest van 9 Sept. j.l. zijn *Johannes Heinen*, *Johannes Verburen* en *Petrus Hoevenaars*, bedelaarskolonisten te Veenhuizen, wegens diefstal bij nacht, doch op eene plaats die niet bewoond was, veroordeeld, ieder tot eene correctionele gevangenisstraf voor den tijd van twee jaren.

De man stond op een zeer onaangenamen voet met zijne schoonmoeder; deze ontving op zekeren dag eenen brief vol vertwijfeling van hare dochter, die buiten de stad woonde, waarop zij besloot tot haar te gaan.

Ik verdraag dit leven niet langer, moeder, zeide de jonge vrouw, liever wil ik sterven.

Mijn wagen staat bij de deur, zeide de moeder, rijd mede naar Parijs.

Ik zal toch terug moeten komen.

Neen.

Dan haalt mijn man mij af.

Dat zal ik verhinderen.

Gij weet immers, moeder, dat hij in geene schikking wil treden.

Ik zal hem daartoe brengen.

De dochter liet zich bewegen en ging mede.

Ongeveer een uur daarna kwam de man. Waar is mijne vrouw? zeide hij. In hare kamer en ongesteld, was het antwoord.

Wilt gij niet bij haar gaan?

Ik moet eerst eten.

Het was ongeveer de tijd van het middageten en hij ging met zijne schoonmoeder in de eetkamer, waar het middagmaal gereed stond. Zij spraken weinig.

Toen het dessert was opgezet zond de schoonmoeder de bedienden weg en gelaste hun niet terug te komen, vóór zij geroepen werden.

Gij hebt derhalve gewigtige dingen met mij te bespreken? vraagde de man.

Het geldt mijne dochter. Ik spreek u voor de laatste keer daarover. Lees dezen brief, dien ik heden van haar ontving.

De man las den brief en gaf dien met een koelen glimlach terug.

Gij weet, zeide de schoonmoeder daarop, hoezeer ik mijne dochter liefheb, en kunt derhalve daarnaar afmeten hoe het mij smart haar zoo ongelukkig gehuwd te zien. Ik draag de schuld en wil dus trachten het weder goed te maken. Ik heb reeds van eene scheiding gesproken.

Ik zal daarin niet toegeven.

Als ik u echter den bruidschat laat?

Om het even; ik wil de vrouw behouden.

Om een offer voor uwe kwellingen te hebben?

Uit welk een treurspel spreekt gij aldus?

Uit het onze. Gij weigert dus eene scheiding?

Ik weiger bepaaldelijk.

En dit is uw laatste woord?

Het laatste.

Mijne dochter zal desniettemin gered worden.

Och, wat kunt gij doen?

Alles, zelfs mijn leven opofferen.

Dat klinkt verheven. Op uwe gezondheid schoone schoonmoeder! (Hij schenkt in en drinkt, en ook zij drinkt.)

Gij wilt dus sterven voor uwe dochter? ging hij honend voort.

Ja ik wil voor haar sterven; maar niet alleen.

Drommels! dat wordt in hooge mate belangrijk. Gij wilt mij toch niet vermoorden? Dat zou ik wel eens willen zien. Gij wilt mij dus werkelijk om het leven brengen?

Het is reeds geschied en ik voel dat ik sterf...... Gij hebt niet lang meer te leven.

De man sprong met een kreet van ontzetting op en tijdde de binnendringende bedienden, die het gesprek hadden afgeluisterd, te gemoet; maar eer hij de door bereikte kromp hij ineen en gaf den geest, zonder een woord te kunnen spreken.

De moeder was reeds gestorven, maar had vooraf een open brief op de tafel gelegd, waarin geschreven stond:

Men zoeke de oorzaak van onzen dood niet uit te vorschen. Mijn schoonzoon en ik waren het leven moede, en namen vergif in den wijn dien wij dronken. Mijne dochter moge mij vergeven en voor mij bidden.

Het kind met twee vaders.

In 1847 bragt Mejufvrouw J. Boursier, dienstbode op eene boerderij te Hollain, een kind ter wereld, dat niet op de registers van den burgerlijken stand werd ingeschreven. Dit kind was de vrucht van liefdesbetrekkingen tusschen deze vrouw en den zoon van haar meester Foucart. Foucart, de zoon, geeft eenigen tijd daarna zijn verlangen te kennen, zijne maitresse te huwen, waartegen zijn vader zich echter ten sterkste verzette. In het begin van 1849 echter liet het jonge paar deszelfs huwelijk aankondigen.

De vader van den jongman bedacht toen een middel, dat volgens hem, eene bestendige hinderpaal tegen diens huwelijk moest zijn. Hij maakte zijne dienstmaagd wijs, dat, om het kind wettig te doen verklaren en tot erfgenaam te benoemen, hij het vooraf zelf moest erkennen, en twee dagen voor de tweede huwelijks aankondiging begaf hij zich met haar naar den vrederegter van het kanton, die eene authentieke akte opmaakte van de erkenning

INGEZONDEN STUKKEN.

Heden morgen werd de predikbeurt alhier waargenomen door iemand, die bij de gemeente bijna geheel onbekend was; — die onbekende voorganger trok door zijne gepaste houding en heldere ronde stem al dadelijk de aandacht der hoorders; hij wist die aandacht hoe langer zoo meer te boeijen, door eene uitnemende voordragt, terwijl hij door zijne preek zelve, die, voor zooverre wij zulks kunnen beoordeelen, uitmuntend althans zeer ordelijk en bevattelijk was bewerkt, ons allen zeer gesticht heeft; — allen waren met den jongen prediker ingenomen, en onder deze sommige stemgeregtigden, die het leed deed hem vroeger niet gehoord te hebben, in welk geval hij hier, zeker op de nominatie zou geplaatst zijn, en grooten kans zou gehad hebben op het beroep, — die jonge prediker is — de Candidaat *Crull* te Meppel.

Evenzeer als bekwaam geachte mannen mogen aanbevolen worden voor eenige burgerlijke betrekking, mogen wij ook den in ons oog zeer bekwamen candidaat *Crull* in de aandacht der kerkelijke gemeenten aanbevelen, wij doen het bij dezen, en verzoeken de Redactie der *Prov. Dr. en Asser Courant*, het vorenstaande te willen opnemen.

VLEDDER, 10 Sept. X. IJ. Z.

Van wege het menigvuldige wild, dat zich thans in de markte van Borger ophoudt, en daarbij in aanmerking nemende de veelvuldige klagten, welke de landlieden aanheffen over het vernielen door hetzelve van de te veld staande vruchten, kunnen wij verzekeren, dat het den nijveren landman alhier groot pleizier zal doen, dat er jagers van elders komen, om het wild hier weg te schieten.

BORGER, 9 Sept. 1854. N. N.

Aan de Redactie der Provinciale Drentsche en Asser Courant.

Aangezien er in eene der vorige Nos. uwer Courant wordt gesproken over het *mennen ter beê* en daarin gezegd wordt, dat bij resolutie der hooge Authoriteit, is toegestaan dit te doen en het echter door de Ambtenaren der Directe belasting wordt betwijfeld, zoo verzoeken wij in 't belang van 't algemeen eenige inlichting.

DALEN 6 Sept. 1854. *Uw Dr.:* B.

Wij zullen in een volgend nummer, zoo mogelijk, des Ministers resolutie of een extract daaruit mededeelen. Red.

Mijnheer de Redacteur!

Ik ben genoodzaakt, ten einde mij van een op mij gelegde blaam te zuiveren, UWE. te verzoeken, het onderstaande een plaatsje te willen gunnen. Men heeft namelijk goed gevonden te verspreiden, als had ik door geschrijf de kanalisatie van hier naar Ane tegengewerkt. Van eenige zijden worde ik gewaarschuwd, mij niet te laat op straat te wagen, omdat het wel eens gebeuren kon, dat men mij geweldadig aanrandde. Niet het laatste is oorzaak van dit geschrijf, omdat ik het woordje *vrees* — zooals hier algemeen bekend is — uit mijn dictionaire heb geschrapt, mijn spreuk is: *handel trouw en schuw niemand;* maar om mijn vermoeden kenbaar te maken, dat bedoeld praatje kan uitgegaan zijn van iemand, die er belang bij heeft, bij mislukking, de schuld op een ander te werpen, tot welker verspreiding het best eigene zoons konden gebruikt worden; en dat ik een ieder uitdaag mij van eenige schuld te overtuigen, zelfs zedelijk het tegendeel eisch, van welk laatste zij overtuigd zijn.

Ik zal mij heden alleen bij zaken bepalen, men kan mij echter wel eens noodzaken hiervan af te wijken.

Met dit in UWE. geëerd blad op te nemen zal UWE. verpligten:

Mijnheer!

Coevorden, den 11 Sept. 1854. UWE. Dw. Dienaar,
M. L. KAN.

Correspondentie.

Het stuk uit Zweelo over een kleermaker aldaar is ter plaatsing niet geschikt.

ADVERTENTIEN.

THEEËN

UIT HET MAGAZIJN VAN **OTTO ROELOFS** te *AMSTERDAM*, zijn voortdurend te bekomen bij **J. O. van HOUTEN** te *ASSEN*.

PRIJS-COURANTEN GRATIS.

JAGTBERIGT

voor diegenen welke gelieven te **JAGEN**, kunnen *PERMISSIE* bekomen bij de ondergeteekenden, in het geheele JAGT-SAISOEN voor **f 3,00** en **per dag** voor **25 cent** in de Markte van Vries.

R. G. HOMAN.
J. VAN DER MOLEN.

Mr. J. S. G. KONING, Notaris te Wedde, zal, ten verzoeke en ten huize van H. G. SIJBENS, logementhouder te Bellingwolde, op *DONDERDAG DEN 21en SEPTEMBER* 1854, des avonds te vijf uur

PUBLIEK VEILEN:

A. Om te verkoopen, het **VAN OUDS-BEKENDE**

LOGEMENT

van den VERZOEKER te Bellingwolde, waarin tevens eene **WINKELNERING** wordt uitgeoefend, staande in de nabijheid der kerk te Bellingwolde; bevattende **4 KAMERS, 1 BOVENZAAL, PUT, REGENBAK, ruime SCHUUR en STALLING en alle gerijfelijkheden**, die men in een welingerigt **LOGEMENT** verlangt.

Voorts het **ERF** en daarbij behoorende **TUINEN.**

Het **HALVE KOOPSCHAT** kan over de voorschreven GOEDEREN **beleend** blijven.

B. **OM VOOR 6 JAREN TE VERHUREN,**

ZEVEN BUNDER

BOUW- EN GROENLAND,

mede gelegen te Bellingwolde.

De Notaris Mr. W. O. SERVATIUS te Dwingelo, zal, ten verzoeke van de MARKTGENOOTEN van Wapse, gemeente Diever, op *VRIJDAG DEN 22 SEPTEMBER* 1854, des morgens om 11 uren te beginnen, ten huize van KLAAS JANS HAVEMAN, kastelein te Wapse,

PUBLIEK BIJ INZATE VEILEN:

Onderscheidene perceelen

ZANDDUINEN,

benevens eenige perceelen

VEEN- EN BOSCHGROND,

alles gelegen onder Wapse voormeld, en te zamen ruim **97 BUNDERS** groot.

Nadere informatien zijn op franco aanvrage te bekomen ten kantore van voornoemden NOTARIS.

De Notaris H. H. VAN LIER, te Assen, zal, ten verzoeke van zijnen PRINCIPAAL

PUBLIEK TE KOOP AANBIEDEN:

EEN PERCEEL OORSPRONKELIJK

HEIDE- EN VEENGROND,

gelegen in de Markte van Hijken, gemeente Beilen, nabij de Smilder hoofdvaart, Provincie Drenthe, kad. in sectie A, nos. 2189 en 2190, te zamen groot B. 88,06,10, belend ten Z. W. aan de Beilervaart en N. O. zich uitstrekkende tot op een geringen afstand van het nieuwe Midden- of Oranje kanaal.

De voorschrevene grond is voor een gedeelte tot **BOUWLAND** aangemaakt; doelmatige wegen zijn daarop aangelegd; aan de Beilervaart is in het vorige jaar een ruim

BOERENHUIS

geplaatst, voorzien van **twee VOORKAMERS, KELDER, KEUKEN, ACHTERHUIS met heerlijk WEL-POMPWATER, groote SCHUUR en STALLINGEN voor PAARDEN en KOEIJEN, KALVER- en VARKENSHOKKEN.**

Op de plaats is genoegzaam **TURFVEEN** voor haardbrand; eenige **VEEN-PERCEELEN** zijn zeer waardig te worden GEBOEKWEIT; het geheel is zeer geschikt tot verdere ontginning.

De VEILING zal eerst geschieden in drie perceelen, allen schietende op de Beilervaart en overigens regt achteruit. Het middenste perceel bevat het BOERENHUIS. Bij de laatste Veiling wordt de MASSA opgeroepen.

Deze Verkooping zal plaats hebben te Assen in de Zaal van J. B. SCHUT, op *WOENSDAG 27 SEPTEMBER* 1854, des voordemiddags 11 uur; de Veiling zal met **INZATE en PALMSLAG** in een dag afloopen.

Aanwijzing te bekomen bij den heer H. VAN VEEN te Smilde bij de Beilervaart en verdere informatien bij den Notaris te Assen.

H. H. VAN LIER.

BURGERLIJKE STAND.

HOOGEVEEN, 3—10 Sept. *Ondert.* geene. — *Geh.* J. Pol met K. Kraak, wed. B. Botter. — *Bev.* H. Koster, geb. Brouwer, van z.; J. Strijker, geb. Bosman, van z.; A. ten Kleij, geb. Bruins Slot, van d.; K. Coclingh, geb. van Dalen, van d. — *Overl.* Evert Salomons, 1¾ j., overl. te Wijhe (Overijssel); Laurens Bruggink, weduwenaar van Grietje Uiterwijk Winkel, 81 j.; Geesje Egging, bijna 3 j., een levenloos kind van Harm Engels en Geertje Mattemakker.

SMILDE, 3—10 Sept. *Bev.* S. Geerdink, geb. Hellinga, van z.; G. Boverhuis, geb. Kramer, van z.; L. Boer, geb. Moes, van z. — *Geh.* geene. — *Overl.* Femmigje ten Broeke, 10 m.; Jantien G. Klok, 64 j.; Willem van der Velde, 87 j.

COEVORDEN, 3—10 Sept. *Bev.* H. Supheert, geb. ten Brink, van z.; W. Woltersom, geb. Koenderink, van z.; J. M. Weerink, geb. Meijerink, van d.

MEPPEL, 1—8 Sept. *Bev.* K. Heuker, geb. Worst, van z.; J. Westenberg, geb. Bentheim, van z.; B. Knoop, geb. Oosterveen, van z.; H. Jansen, geb. Vorenkamp, van z. — *Overl.* M. Kuiper, 5 md., vr.; A. Dikker, 58 j., echtgenoot van J. de Goede, H. Meijer, 71 j., echtgenoote van G. J. Scholten.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 12 Sept.

Tarwe, Jarige	70	N.pd.	*f* 14.00
„ N. Oml.	68	„	„ 10.40
dito.	70	„	„ 11.20
„ „ Old.	68	„	„ 10.30
„ „ „	70	„	„ 11.00
Rogge, N. Inl.	66	„	„ 7.80
„ „ „	68	„	„ 8.20
„ „ „	70	„	„ 8.60
Haver, N. dikke	40	„	„ [illegible]
„ „	48	„	„ 3.90
„ Voer	36	„	„ 2.90
„ „	40	„	„ 3.40
„ Zwarte	36	„	„ 2.70
„ „	40	„	„ 3.10
Garst, N. wint.	54	„	„ 4.70
„ „ „	56	„	„ 5.00
„ „ zomer	58	„	„ 0.00
„ „ knob.	60	„	„ 5.30

Boekweit, zand	65	N.pd. *f*	5.50
„ „	67	„ „	5.90
„ veen	64	„ „	5.20
„ „	66	„ „	5.60
Paardeboonen.. *f*	6.75	à	7.40
Groene Erwten.. „	8.00	à	9.00
Graauwe „ „	8.00	à	9.00
Koolzaad ... *f*	10.50	à	12.60
Gort, grove . „	9.00	à	10.00
Gort, parel , „	12.25	à	13.50
Olie, raap per vat	39.00	à	39.50
Raapkoeken......		à	00.00
Lijnkoeken	00.00	à	00.00
Boter ¼ ton. . .	00.00	à	00.00
Boter ⅛ „		à	00.00

N. Tarwe als voren. — Rogge en Boekweit tot genoteerde prijzen niet gemakkelijk te plaatsen. — Gerst prijshoudend. — Haver op de verlaagde markten van vorige week met meer koopers en de prijzen zijn algemeen 10 cent hooger aan te nemen. — Koolzaad hooger gedaan. — Gort stil.

ZWOLLE, 8 Sept. Tarwe *f* 12,25 a *f* 14,50. — Rogge *f* 7,75 a *f* 8,75. — Boekweit *f* 7,00 a *f* 7,75. — Aardappelen *f* 1,75 a *f* 2,30. — Boter per ⅛ ton *f* 17,50 a *f* 18,50; per ℔ *f* 0,00 a *f* 0,00.

STEENWIJK, 11 Sept. Rogge *f* 7,75 a *f* 8,40. — Boekweit *f* 6,15 a *f* 7,05. — Boter per ⅛ ton *f* 18.50 a *f* 00,00.

OLDEMARKT, 9 Sept. Boter per ⅛ vat *f* 19,00 a *f* 00,00.

AMSTERDAM, 11 Sept. TARWE. Poolsche tot verbeterde prijzen; roode mede iets aangenamer met goeden handel; 128, 129 ℔ oude bonte Poolsche *f* 440, 445; 127 ℔ geringe dito *f* 390, 125, 127 ℔ nieuwe bonte dito *f* 410, 425; 129 ℔ Pommer *f* 395; 129 ℔ puike dito *f* 405; 130 ℔ Anclammer *f* 415; 126 ℔ Marksche *f* 380; 130 ℔ nieuwe Zeeuwsche *f* 380; 131 ℔ n. Geldersche *f* 387, 410. — ROGGE. Nieuwe Archangel tot hooger, andere soorten tot vorige prijzen met goeden handel; 121 ℔ Pruissische *f* 252, 256; 119 ℔ dito *f* 250; 118 ℔ oude dito *f* 265; 122, 126 ℔ Pommer *f* 258, 270; 123 ℔ Donau *f* 254; 118 ℔ Memel *f* 250, 119 ℔ nieuwe Archangel *f* 233; 117 ℔ dito *f* 230; 118, 120 ℔ dito *f* 237, 243; 116 ℔ jarige dito *f* 240. — GARST ruim prijshoudend; 111, 113 ℔ Deensche *f* 180, 184. — HAVER zonder handel. — BOEKWEIT in een doen; 121, 122 ℔ Holsteinsche *f* 209, 212. — KOOLZAAD hooger betaald; Noord-Hollandsch £ 68: Cromhorn £ 65; op 9 v. Olie dadelijk £ 66; in Sept. £ 69; Oct., Nov. en April £ 69½. — LIJNZAAD zonder handel. — RAAPOLIE [illegible] op 6w. *f* 40¾; Vliegend *f* 39½; 10. Oct. *f* 39½; Nov. en Dec. *f* 39½, ⅞, ¾; Mei *f* 39¼, ⅜, ⅞. — LIJNOLIE dadelijk vast, op termijn traag; op 6w. *f* 38¾; Vliegend *f* 37½; 10. Oct. *f* 37¼; Mei *f* 37¼, 36¾. — HENNEPOLIE op 6w *f* 42¼; Vliegend *f* 41. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks *f* 75 a 80. — LIJNKOEKEN per 104 stuks *f* 11½ a 14. — MOUTWIJN *f* 20 per vat cont met goede vraag. — JENEVER 100 pct. Amst. proef *f* 24½ a 25 per vat cont.

224STE STAATS-LOTERIJ. DERDE KLASSE.

1ste Lijst. No. 16228 *f* 25000. No. 15337 *f* 5000. No. 3841 *f* 2500. No's. 9572 en 16766 ieder *f* 1000. No's. 52 en 18742 ieder *f* 400. No's. 21, 7057, 13172 en 17484 ieder *f* 200.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 7 Sept. 1854.

			GEBLEVEN.
Nederl. W. S.	2½	pct.	60⅝
„ „	3	„	72¼
„ „	4	„	90¹⁵⁄₁₆
Amort. Synd.	3½	„	89
Handelm.	4½	„	123½
O. I. Leening	4	„	90½
Aand. Holl. Spoorw			
Aand. Rijn Sp.	4½	„	
Haarl. Meer	5	„	
Rusl. Ob. Hope	5	„	101⅛
Dito 1828/29	5	„	101⅛
Cert. 1831/33	5	„	84¾
Dito 1840	4	„	77⅝
Dito Stieglits	4	„	76⅝
Ins. in Assign.	6	„	
Cert. van dito	5	„	60⅛

			GEBLEVEN.
Polen. Oblig.	4	pct.	
Spanje. Oblig.	1	„	18⁹⁄₁₆
Obligatiën	3	„	37¾
Binnenl.	3	„	32¹³⁄₁₆
Amortisable			
Bewijs. Coup.			5⅝
Oostenrijk,			
Oblig. Goll	5	„	
„ „	4	„	
„ Metal.	5	„	[illegible]
„ „ N.	5	„	78⅝
„ „	2½	„	35⁹⁄₁₆
Belgie, Cert.	2½	„	
Rothschild	2½	„	
Portug., Oblig.	3	„	37¹⁄₁₆
„	4		
Amerika Bank-Act			3⅝

van het kind als wettige zoon van Foucart, den vader, en J. Boursier. Later verscheen Foucart, de zoon, met zijn meisje voor een notaris, en liet, in overeenstemming met haar, door dien beambte eene akte opmaken, inhoudende, dat de erkenning voor den vrederegter bedrog en misleiding en hij de ware vader van het kind was.

In 1853 werd een twoede kind geboren, dat ingeschreven werd als de zoon van Foucart, den zoon, en Joséphine Boursier.

Voor eenige maanden deden Foucart, de zoon, en Joséphine Boursier wederom eene poging om in het huwelijk te treden; ditmaal weigerde de ambtenaar van den burgerlijken stand de aankondiging te doen; hij gaf er den procureur des Konings berigt van, die hem zeide zulks ook niet te kunnen doen, dewijl, volgens zijne meening, art. 161 van het burgerlijk wetboek eene verhindering tot het huwelijk was, daar Joséphine Boursier beschouwd moest worden als natuurlijk vermaagschapt aan Foucart, den zoon. De zaak werd door dezen en Joséphine Boursier voor het geregtshof gebragt, dat afwijzend op de vordering der eischers beschikte en hen in de kosten veroordeelde.

ALLERLEI.

Een Noord-Amerikaansch dagblad verhaalt de volgende geschiedenis, op de werking der slavenwet in Mississippi betrekkelijk. Een daar wonende planter leed aan eene zoo afzigtelijke ziekte, dat al zijne blanke vrienden hem verlieten, en hij bijna hulpeloos zou gebleven zijn, had niet eene jonge slavin hem liefderlijk verpleegd, zijne zweren verbonden en hem opgepast tot hij volkomen genezen was. Vol erkentelijkheid jegens zijne weldoenster, ging hij met haar naar Cincinnati in den staat Ohio, verklaarde haar vrij, deed eene acte daarvan opmaken en trouwde haar in de wettige vormen. Zij leefde gedurende vele jaren gelukkig en wonnen verscheidene kinderen over. Toen nu de pachter op zijn sterfbed lag, verdeelde hij, bij uitersten wil, zijne nalatenschap tusschen zijne vrouw en kinderen. Maar zijne broeders kwamen, op het vernemen van zijnen dood, te voorschijn en eischten de nalatenschap op. Toen de weduwe dien eisch verontwaardigd afsloeg, werd ook op haar en hare kinderen beslag gelegd, en de regter verklaarde, dat de geheele zaak eene ontduiking van de slavenwet in den Staat geweest was, weshalve de boedel aan de broeders van den pachter werd toegewezen. Deze verkochten nu ook de weduwe en kinderen in openbare vendutie, en, in zoo ver zij nog niet gestorven zijn, leven zij nu van elkander afgescheiden, onder al den last der slavernij.

Als van eene vrouw, wegens haar vernuft of geestigheid gesproken wordt, al bezit zij dit in gelijke mate als Voltaire, wed dan gerust tien tegen een, dat zij leelijk is.

Langzamerhand vermeerderen onze luimen op de reis door het leven, en worden zij bezwarender, evenals de bagaadje eener reizende dame.

In den oorlog met de koloniën, zochten de Franschen verscheidene bezittingen der Nederlanders te veroveren.

De markies de G. werd in een gezelschap gevraagd, wat hij van de oogmerken zijner natie ten aanzien van de Kaap de Goede Hoop dacht, die toenmaals door de Franschen bezet was. „Ik denk, wij zullen de *kaap* voor ons behouden en de Nederlanders de *goede hoop* overlaten."

Toast, uitgebragt op een damesfeest, waarbij 900 dames tegenwoordig waren: „Oude vrijers — mogen zij liggen op een bed van brandnetels, altijd zitten op een houten stoel, altijd eten van een houten bord en hun eigen keukenmeid zijn!"

Een meisje dat school gaat zou jaarlijks wel twee verjaardagen willen hebben; als zij ouder wordt verlangt zij er niet een.

Eene vrouw zegt nooit haar ouderdom, tenzij zij zoo doende, dien eener andere vrouw, die er belang in stelt hem geheim te houden, kan bekend maken.

Eene rijk gekleede en versierde dame vroeg aan een generaal, die beroemd werd door zijne overwinningen: „gij hebt reeds zooveel glorie verworven en hoe komt het dan, dat gij nog naar meer staat?" — „Ach, lieve mevrouw — was 't antwoord — gij zijt schoon, hoe komt het toch, dat gij steeds schooner wenscht te zijn?"

GEDRUKT BIJ GRATAMA, TE ASSEN.